

Forhandlinger i Thinget har Forholdet filllet sig saaledes, at der saa godt som fra alle Pariter har været en Erkjendelse af den vigtige Rolle som tilkommer Flaaden i vort Lands Forsvar. I Reglen have ogsaa de nedsatte Udvalgs forskjellige Medlemmer været enige om, at man kunde benytte de af Regjeringen forelagte Lovudkast som Grundlag for Forhandlingerne. Det Lovforslag, der er forelagt af den høitærede Marineminister, svarer i de fleste Hovedpunkter til de tidligere Lovforslag, og Udvalget har derved haft saameget lettere ved ogsaa at kunne slutte sig om det som Grundlag for sine Forhandlinger. Udvalget har overhovedet lettere kunnet komme over dette Lovforslags Behandling, fordi en Del af Udvalgets Medlemmer, der tidligere med stor Styrke fastholdt Henslæggelsen af Søforterne og disses Besætning under Søværnet, have ment for Liden ikke at burde fastholde denne Tanke af Hensyn til den Vanskelighed, som det maatte erkjendes, at et saadant Forslags Vedtagelse vilde medføre for Lovens Gjennemførelse. Det er egentlig kun tre Punkter af større Betydning, med Hensyn til hvilke der er Divergens indensfor Udvalget, og jeg skal senere, naar jeg kommer dertil, tillade mig nærmere at nævne disse. Naar det erede Thing vil se paa den omdelte Vædringsforslagsliste, vil det bemærkes, at enkelte af Forslagene kun ere af rent formel Natur; dette gælder f. Ex. Vædringsforslagene om, at §§ 4 og 5 i Lovforslaget skulle gaa ud, idet disse kun indeholde en Gentagelse af, hvad der findes anført andetsteds. Andre Vædringsforslag ere fremsatte af Udvalget, fordi man ikke ønskede at indføre Bestemmelser i Loven, som ikke med Nødvendighed hørte dertil, og fordi man ønskede, at den skulle kunne voge i Klarhed, saaledes at den vilde blive lettere overskuelig. Dette er Grunden til, at der f. Ex. er stillet Vædringsforslag om, at §§ 24 og 32 skulle gaa ud; disse Paragrafer handle om Transportafdelinger og Depotafdelinger. Det er for den førstes Vedkommende ingenlunde, fordi Udvalget ikke tilfulde ved at vurdere Betydningen af Marinens Transporttjeneste, men det er, fordi man tror, at naar der i denne Paragraf ikke indeholdes Andet end en Opførelse af de forskjellige Befalingsmænd, som høre dertil, og naar disse ibrigt findes paa andre Steder i Loven, vilde det være mindre hensigtsmæssigt at lade dem figureere to Gange i Loven. Andre Vædringsforslag ere fremkomne, fordi man ikke har ønsket, at Loven skulle binde Administrationen paa Punkter, hvor det maatte erkjendes, at det vilde være tvivlsomt, om man ikke i Libernes Løb kunde ønske den en noget friere Gaand. Udvalget har saaledes f. Ex. foreslaaet, at §§ 10 og 11 skulle gaa ud af Loven. Der indeholdes deri Bestemmelser om, hvorledes Lægsrullemandstabet efter endt Dvælse skal sættes i Nummer i de forskjellige Korps, og naar det skal overføres til det

ene eller det andet Skib eller til Depotafdelingen. Udvalget har troet, at det var Spørgsmaal, som det vilde være rigtigst at overlade Administrationen og derfor ikke at optage Reglene derom i en Lov. Det er et lignende Hensyn, der har bevæget det Mindretal, hvortil jeg hører, til ligeledes at foreslaa, at der i § 12 skulde udgaa Bestemmelsen om, i hvilket Skib 3die Mergangs Lægsrulleartillerister under Indkaldelsen skulde øves, idet vi ogsaa derom troede, at det vilde være rigtigst at lade Marinebestyrelsen have fuldstændig Frihed. — I den nævnte Søværnslov findes der kun Bestemmelser vedrørende Flaadens Personel. I det forelagte Lovforslag er der derimod indsat en Paragraf, nemlig § 2, som indeholder Bestemmelse om, at Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe. En noget lignende Bestemmelse har ogsaa været optaget i flere af de Lovforslag, der tidligere have været forelagte Thinget. Der blev imidlertid tidligere, i Reglen samtidigt med Lovforslagene om Søværnets Ordning, ogsaa forelagt Thinget Forslag til en ekstraordinær Bevilling til Flaadens Udvikling. Under de nærværende Forhold har den høitærede Marineminister, saaledes som han jo allerede under 1ste Behandling af denne Sag havde Leilighed til nærmere at forklare og motivere, ikke troet det rigtigst at fremsætte et saadant Forslag, og Udvalget har derfor rettet det Spørgsmaal til ham, hvorledes det tænker sig den Tanke, der indeholdes i Lovforslagets § 2, gennemført ved aarlige Bevillinger; man ønskede at erfare, hvilken Størrelse af Bevillingerne den høitærede Marineminister da ansaa nødvendig, og i hvor langt et Lidsrum han mente, at denne Paragraf i Loven vilde kunne gennemføres. Erede Medlemmer ville i Begyndelsen af den omdelte Betænkning finde den høitærede Ministers Svar derpaa. Jeg skal ikke her komme ind paa dette, da det meget uførligt fremsætter Detaillerne om de foregaaende Aars Bevillinger, men kun kortelig angiver Hovedindholdet deraf. Den høitærede Marineminister oplyste heri, at den Tanke, som han ønskede lagt ind i Lovforslagets § 2, enten vil kunne gennemføres i en forholdsvis kort Tid ved en ekstraordinær Bevilling af omtrent lignende Omfang som den, der tidligere har været forlangt af Thinget, eller i en noget længere Arrække ved aarlige Bevillinger, der ville være lige saa store som Gjennemsnittet af de hidtil værende ordinære og ekstraordinære Bevillinger. Derfor man særlig vilde forudsætte en Bevilling svarende til Summen af de hidtilværende ordinære og ekstraordinære Bevillinger for de sidste 5 Aar, vilde omtrent den Tanke, som skal udrykkes i § 2, kunne fyldestgøres i et Lidsrum af 10 Aar. Hvilken af disse 2 Veie der nu vilde være hensigtsmæssigst at gaa ind paa, vil den høitærede Marineminister naturligvis forbeholde sig frie Hænder til at be-